

საგანმანათლებლო საქმიანობის განხორციელების უფლების შეზღუდვა უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების ავტორიზაციის პროცედურის შედეგად (შეღარიბებითი ანალიზი)

ნუგზარ სიჭინავა
სტუდენტ-დოქტორანტი

რეზიუმე

კერძო სამართლის სუბიექტ — საგანმანათლებლო დაწესებულებათა საქმიანობის სახელმწიფოს მხრიდან რეგულირების (საჯარო-სამართლებრივი შეზღუდვის) საკითხი განსაკუთრებით აქტუალურია საქართველოში მიმდინარე რეფორმების ფონზე, სამეწარმეო ურთიერთობათა მომწესრიგებელი სამართლებრივი აქტების მუდმივი ცვალებადობის პირობებში. საგანმანათლებლო საქმიანობა, თავისი არსით, წარმოადგენს ისეთ ორგანიზებულ საქმიანობას, რომელიც ეხება პირთა განუსაზღვრელ წრეს და მოიცავს განსაკუთრებით მნიშვნელოვან სახელმწიფო ან საზოგადოებრივ ინტერესებს. ამასთან ერთად, საყურადღებოა მოცემული საქმიანობის კერძო სამართლებრივი სუბიექტების მიერ რეალიზაციის, ასევე ამ საქმიანობის სახელმწიფო რეგულირების პროცესში წარმოშობილი პრობლემური საკითხების ანალიზი. კერძო საგანმანათლებლო საქმიანობის სახელმწიფო რეგულირების პირობები და წესი წლების განმავლობაში ხშირად იცვლებოდა, რის შედეგადაც დაგროვდა მდიდარი პრაქტიკული გამოცდილება, რაც შესაძლებლობას იძლევა შეფასდეს ამ სფეროში არსებული ამჟამად მოქმედი სამართლებრივი ბაზა, გამოვლინდეს ნაკლოვანებები და დაიგეგმოს განსახორციელებელი ღონისძიებები სახელმწიფოსა და საზოგადოების, მათ შორის მენარმე თუ არამენარმე სუბიექტების უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების გათვალისწინებით.

მოცემული ნაშრომის მიზანია საგანმანათლებლო საქმიანობის სახელმწიფო რეგულირების მექანიზმის ფორმირებისა და განვითარების ცალკეული სამართლებრივი ასპექტების წარმოჩენა და მათი ანალიზის შედეგად არსებულ პრობლემათა გადაჭრის გზების ძიების ხელშეწყობა.

საკვანძო სიტყვები: საგანმანათლებლო საქმიანობა, ლიცენზირება, ავტორიზაცია

RESTRICTION OF THE RIGHT TO ADMINISTER EDUCATIONAL ACTIVITY AS A RESULT OF THE AUTHORIZATION PROCEDURE OF THE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS (COMPARATIVE ANALYSIS)

Nugzar Sichinava

RESUME

Issues on private law entities education institutions activities regulated by the state is especially urgent

question in light of the ongoing reforms in Georgia and the constant variability of the legal acts governing the corporate relationships.

Educational Activities are such organized activities, in its essence, which refers to the indeterminate group of persons and covers especially important interest of state and public. In addition, it is noteworthy analyse the issues raised during carrying out of this activities by the legal entities of private law, also during the regulating this activities by the state. State regulations terms and rules in private educational activities often changed over the years, as a result, has accumulated rich practical experience. It gives us opportunity to evaluate the current legal base in this field. It gives us opportunity to take into account legitimate interests and rights of state, society, entrepreneurs and non-entrepreneurial entities during identifying gaps and planning measures to be implemented.

The aim of the paper is formation and development of the certain legal aspects and promotion find the ways of solving problems of the state regulation mechanism in education activities.

Keywords: Educational Activities, Licensing, Authorization

* * * *

1999 წლის 19 ივნისს ევროპის 29 ქვეყნის განათლებისა და მეცნიერების მინისტრებმა უძველეს საუნივერსიტეტო ქალაქ ბოლონიამ (იტალიის რესპუბლიკა) ხელი მოაწერეს დეკლარაციას, რომელმაც საფუძველი ჩაუყარა ერთიანი ევროპული საგანმანათლებლო სივრცის შექმნის პროცესს. ბოლონიის პროცესის წევრად საქართველო 40 ქვეყნის უმაღლესი განათლების მინისტრმა და საერთაშორისო ორგანიზაციებმა აღიარეს 2005 წლის 19-20 მაისს ქ. ბერგენში (ნორვეგიის სამეფო).

ბოლონიის პროცესმა მიზნად დაისახა საერთაშორისო დონეზე კონკურენტუნარიანი და მიმზიდველი ერთიანი ევროპული საგანმანათლებლო/საუნივერსიტეტო სივრცის შექმნა, რაც განათლების ხარისხის უზრუნველყოფით, ევროპის სხვადასხვა საგანმანათლებლო დაწესებულებასა და სისტემებს შორის კავშირების გამყარებითა და ერთმანეთთან თავსებადობით მიიღწევა. ბოლონიის პროცესის წევრობა სხვა დანარჩენთან ერთად გულისხმობს უმაღლესი განათ-

ლების ხარისხის უზრუნველყოფის ერთიანი ევროპული სტანდარტების და სისტემის ჩამოყალიბებას. უმაღლესი განათლების ხარისხის უზრუნველყოფა ნიშნავს საგანმანათლებლო დაწესებულებების, პროგრამებისა და კვალიფიკაციების გარკვეულ სტანდარტებთან შესაბამისობას. აღნიშნული პროცედურა კი უმაღლესი განათლების ხარისხის გაუმჯობესებისაკენაა მიმართული¹.

აღნიშნულის გათვალისწინებით მნიშვნელოვანია კანონმდებლობით დადგენილი წინაპირობების გათვალისწინებით უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მარეგულირებელი სამართლებრივი ნორმების ანალიზი. „საგანმანათლებლო და სააღმზრდელო დაწესებულებების საქმიანობის ლიცენზირების შესახებ“ საქართველოს კანონი და „ლიცენზირებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონი, 2010 წლის 01 სექტემბრამდე წარმოადგენდნენ საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მოპოვების და იურიდიული პირების მიერ კანონმდებლობის შესაბამისად საგანმანათლებლო საქმიანობის განხორციელების მარეგულირებელ ძირითად დოკუმენტებს, რომლებიც სახელმწიფოს ლიბერალური მიდგომის გათვალისწინებით არაპირდაპირ წარმოადგენდნენ საგანმანათლებლო სფეროს განვითარების, როგორც სახელმწიფო, ისე კერძო საგანმანათლებლო დაწესებულებებს შორის ჯანსაღი კონკურენტული გარემოს შექმნის, დასაქმების პრობლემაზე დადებითი ზემოქმედების და გადასახადების გადამხდელ იურიდიულ პირთა დაარსების ნახალისების ხელშეწყობის ინსტრუმენტებს. აღნიშნული საკანონმდებლო აქტები, განათლების სფეროს მარეგულირებელ კანონმდებლობასთან ერთად უდავოდ იყვნენ ორიენტირებული განათლების ხარისხის ზრდაზე, რაც გარკვეული ტემპებით ხორციელდებოდა სხვადასხვა სფეროს კომპლექსური განვითარების პარალელურად. 2010 წლის 01 სექტემბერს ამოქმედდა „განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს 2010 წლის 21 ივლისის კანონი, რომლითაც სამართლებრივი სივრციდან გაქრა საგანმანათლებლო საქმიანობის ლიცენზირების გზით რეგულირება და მის ნაცვლად შემოღებულ იქნა ავტორიზაციის პროცედურა.

„ლიცენზირებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონი საგანმანათლებლო დაწესებულების ლიცენზიის გაუქმების სახით პასუხისმგებლობის გამოყენებას ითვალისწინებდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ლიცენზიის მფლობელის დაჯარიმება ვერ უზრუნველყოფდა სალიცენზიო პირობების შესრულებას და ლიცენზიის გამცემი (უფლებამოსილი სახელმწიფო ორგანო) დაასაბუთებდა, რომ ლიცენ-

ზიის გაუქმება არ გამოიწვევდა უფრო მეტ ზიანს, ვიდრე ლიცენზიის მოქმედება. საგანმანათლებლო საქმიანობის ლიცენზირების სფეროში არსებული ნორმებისა და საგანმანათლებლო დაწესებულებათა ამჟამად მოქმედი ავტორიზაციის ცალკეულ ნორმათა შედარებისას შესაძლებელია დავასკვნათ, რომ ეს უკანასკნელი შედარებით ნაკლებად ითვალისწინებს უმაღლესი საგანმანათლებლო საქმიანობის განმახორციელებელი კერძო, აგრეთვე საჯარო სამართლის იურიდიული პირის ინტერესებს და არც ამ დაწესებულებაში დასაქმებულ ან მომსახურების მიმღებ პირთა (მოსწავლეები, სტუდენტები, პედაგოგიური თუ ადმინისტრაციული პერსონალი და სხვ.) კანონიერ ინტერესებსაც. მაგალითად, საგანმანათლებლო დაწესებულება, ავტორიზაციის ვადის ამოწურვის შემდგომ, კარგავს უფლებას განახორციელოს საგანმანათლებლო საქმიანობა, მიუხედავად იმისა, აქვს თუ არა წარდგენილი განაცხადი უფლებამოსილ სახელმწიფო ორგანოში ავტორიზაციის პროცედურის განმეორებით გავლის თაობაზე. ასევე ნიშანდობლივია, რომ ლიცენზირებისაგან² განსხვავებით, ავტორიზაციის პროცედურა შესაძლოა მოიცავდეს 180 კალენდარული დღის პერიოდს (საგანმანათლებლო პროგრამის დამატების, საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ ავტორიზაციის პირობების შესრულების შემოწმების ან სტუდენტთა ადგილების რაოდენობის გაზრდის საკითხთა განხილვა შესაძლოა მოიცავდეს 90 კალენდარული დღის პერიოდს), რომლის განმავლობაშიც სტუდენტებს ფაქტიურად ეზღუდებათ განათლების მიღების კონსტიტუციური უფლება, მობილობის (მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, უფლებამოსილი სახელმწიფო ორგანოს მიერ მობილობის ვადები ცხადდება მხოლოდ წელიწადში ორჯერ) პროცედურის გავლით სხვა ალტერნატიულ საგანმანათლებლო დაწესებულებაში სწავლის გაგრძელებამდე. აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ იმ შემთხვევაში, თუ ავტორიზაციის ვადის დასრულებისთანავე უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება არ შეწყვეტს საგანმანათლებლო საქმიანობის განხორციელებას, იურიდიული პირი ჩაითვლება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 192-ე ან 192¹-ე მუხლებით გათვალისწინებული უკანონო სამეწარმეო საქმიანობის/უკანონო საგანმანათლებლო საქმიანობის განმახორციელებლად. ასევე საგულისხმოა, რომ საგანმანათლებლო საქმიანობის ლიცენზიის მიღების თაობაზე სალიცენზიო განცხადების განხილვა არ ითვალისწინებდა რაიმე სახის საფასურის გადახდას. ავტორიზაციის გა-

2 „ლიცენზირებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, გადაწყვეტილება ლიცენზიის გაცემის ან ლიცენზიის გაცემაზე უარის თქმის შესახებ მიიღებოდა განცხადების რეგისტრაციიდან 30 სამუშაო დღის ვადაში.

¹ „უმაღლესი განათლების ევროპული სივრცე და საქართველო“ ბოლონიის პროცესის დოკუმენტების კრებული.

ნაცხადის განხილვისათვის კი დადგენილია 500 ლარის ოდენობის საფასურის გადახდა. გასათვალისწინებელია აგრეთვე ლიცენზირებისაგან განსხვავებით ავტორიზაციის პროცედურის განსახორციელებლად ავტორიზაციის მაძიებელი კერძო სამართლის სუბიექტისათვის შედარებით სერიოზული ფინანსური სახსრების (ავტორიზაციის საფასური) ხარჯვის საჭიროება ავტორიზაციის თაობაზე გადაწყვეტილების მიმღები ადმინისტრაციული ორგანოს სასარგებლოდ.

„უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ბ“ ქვეპუნქტისა და „განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის ნორმებიდან გამომდინარე, ავტორიზაცია არის საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მოპოვების პროცედურა, რომლის მიზანია სახელმწიფოს მიერ აღიარებული განათლების დამადასტურებელი დოკუმენტის გასაცემად შესაბამისი საქმიანობის განხორციელებისათვის აუცილებელი სტანდარტების დაკმაყოფილების უზრუნველყოფა. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 1 ოქტომბრის №99/ნ ბრძანებით დამტკიცებულ იქნა „საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციის დებულება“ (შემდგომში - „ავტორიზაციის დებულება“), რომლითაც დადგინდა საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციის სტანდარტების დაკმაყოფილების პირობები და ავტორიზაციის პროცედურა. მოცემული დებულებით, სტანდარტი წარმოადგენს სახელმწიფოს მიერ დაწესებულ მოთხოვნას, რომელსაც უნდა აკმაყოფილებდეს დაწესებულება სახელმწიფოს მიერ აღიარებული განათლების დამადასტურებელი დოკუმენტის გასაცემად. ავტორიზაციის დებულების მე-2 მუხლის მე-4¹ პუნქტის თანახმად, უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების ავტორიზაციის სტანდარტები ეხება: ა) უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მისიას და სტრატეგიულ განვითარებას; ბ) უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების ორგანიზაციულ სტრუქტურას და მართვას; გ) საგანმანათლებლო პროგრამებს; დ) უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების პერსონალს; ე) სტუდენტებს და მათი მხარდაჭერის ღონისძიებებს; ვ) კვლევას, განვითარებას ან/და სხვა შემოქმედებით საქმიანობას; ზ) მატერიალურ, საინფორმაციო და ფინანსურ რესურსებს.

2010 წლის პირველ სექტემბრამდე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, ლიცენზიის გაუქმება დაუშვებელი იყო იმ შემთხვევაში, როდესაც ამ ღონისძიების განხორციელებას შესაძლოა მოეთანა უფრო მეტი ზიანი, ვიდრე ძალაში მის ყოფნას. მსგავსი ნორმის არსებობით გარანტირებული იყო მესამე პირთა უფლებები. სტუდენტებსა და დასაქმებულ

პირებს ეძლეოდათ საკმარისი დრო სწავლა გაეგრძელებინათ ან დასაქმებულები სხვა დაწესებულებაში, რაც ასევე უკავშირდებოდა სახელმწიფოს მხრიდან რესურსების ყაირათიან ხარჯვას. ასევე დაცული იყო სალიცენზიო პირობების დამრღვევი ლიცენზიის მფლობელი საგანმანათლებლო დაწესებულების უფლებები, არსებული ვალდებულებითი ურთიერთობებიდან გამომდინარე მოსალოდნელი ზიანის მინიმიზაციის თვალსაზრისით (გაუწვევლი საგანმანათლებლო მომსახურების პირობებში მიღებული სწავლის საფასურის დაბრუნება, ზიანის ანაზღაურების ვალდებულება სწავლის ისეთ პერიოდში შეწყვეტისას (ლიცენზიის გაუქმება), როდესაც იმავე მომენტში არ არსებობს მეორე მხარის მიერ საგანმანათლებლო მომსახურების მიღების ალტერნატიული საშუალება და სხვ.). ავტორიზაციის გაუქმების შემთხვევაში პროფესიულ სტუდენტებს/სტუდენტებს 5 წლის განმავლობაში უჩერდებათ სტუდენტის სტატუსი და უფლებამოსილი არიან ისარგებლონ მობილობის უფლებით, რასაც ახლავს მიმღები საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ მიღებული სწავლის შედეგების სრულად არაღიარების, სწავლის გაზრდილი საფასურის გადახდის, აგრეთვე დროის (სწავლების წლის, სემესტრის) დაკარგვის რისკები. ასევე ნიშანდობლივია, რომ კერძო სამართლის კომერციული იურიდიული პირები, სამენარმეო ინტერესებიდან გამომდინარე, დაინტერესებულები არიან უფლებამოსილი ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ განსაზღვრული სტუდენტთა ზღვრული რაოდენობის მაქსიმალური შევსებით. ასეთ ვითარებაში წარმოიშობა ავტორიზაციაგაუქმებული საგანმანათლებლო დაწესებულების სტუდენტებისთვის საგანმანათლებლო მომსახურების განევის შეუძლებლობის რისკის, რაც პირდაპირ უთითებს კონკრეტულ დროს ამ კატეგორიის სტუდენტთა განათლების უფლების რეალიზაციის შეუძლებლობის საფრთხეზე.

ამავე დროს, მესამე პირების მიმართ ანალოგიურ ვითარებასთან გვაქვს საქმე ავტორიზაციის თაობაზე ისეთი დადებითი გადაწყვეტილების მიღებისას, რომელსაც ახლავს საგანმანათლებლო დაწესებულების მიმართ გარკვეული შეზღუდვები. კერძოდ, უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციის საბჭო უფლებამოსილია უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების ავტორიზაციის პროცესის ან უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ ავტორიზაციის პირობების შესრულების შემონების პროცესის ფარგლებში მიიღოს გადაწყვეტილება უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებისათვის სტუდენტთა (პროფესიული საგანმანათლებლო პროგრამების განხორციელების უფლების არსებობის შემთხვევაში, ასევე — პროფესიულ სტუდენტთა) მიღების უფლების შეზღუდვის

შესახებ³. ავტორიზაციის გაუქმების მსგავსად, ამ ვითარებაშიც სახელმწიფოს უნევს დამატებითი რესურსების მობილიზება (შესაბამისი სამართლებრივი აქტების გამოცემისა და მობილობის პროცედურის განხორციელების მიზნით სათანადო დროითი, ადამიანური, ფინანსური და ა. შ. რესურსი) და სტუდენტებისათვის საგანმანათლებლო მომსახურების შეუფერებლად უზრუნველყოფის მიზნით შესაბამისი საშუალებების მოძიება, რაც დამატებით პრობლემებს ქმნის პროცესებში მონაწილე მხარეებისათვის. ასევე უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება დგება ფინანსური კრიზისის წინაშე, ვინაიდან დამატებით სახსრების მოძიების გარეშე დიდი ალბათობით ვერ უზრუნველყოფს სტუდენტთა და პერსონალის წინაშე ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებას.

საგანმანათლებლო დაწესებულებების მიერ ავტორიზაციის სტანდარტების დაცვის მონიტორინგის (შემოწმების) შედეგად, ავტორიზაციის ექსპერტთა ჯგუფის დასკვნის საფუძველზე, საბჭო უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილება ავტორიზაციის გაუქმების შესახებ, თუ დაწესებულება არ შეესაბამება ერთ-ერთ სტანდარტს, აგრეთვე, თუ დაწესებულებამ დაარღვია საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნები საგანმანათლებლო დაწესებულების მოსწავლის, პროფესიული სტუდენტის ან სტუდენტის სტატუსის წარმოშობასთან, შეჩერებასთან ან შეწყვეტასთან დაკავშირებით⁴. ამასთან, საგანმანათლებლო დაწესებულებისათვის განსაზღვრული მოსწავლეთა, პროფესიულ სტუდენტთა, სტუდენტთა ადგილების რაოდენობის გადაჭარბება არის ავტორიზაციის გაუქმების საფუძველი, გარდა სტუდენტის სტატუსის აღდგენის ან უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებაში გადასვლის წესით ჩარიცხვისას სტუდენტთა ადგილების რაოდენობის გადაჭარბების კანონმდებლობით პირდაპირ გათვალისწინებული შემთხვევისა⁵. მსგავსი ნორმის საფუძველზე სახელმწიფო ორგანო უფლებამოსილია დროის მცირე მონაკვეთში საგანმანათლებლო დაწესებულებათა სივრცეიდან “გააქროს” უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულება, რაც გართულებული იყო საგანმანათლებლო საქმიანობის ლიცენზირების შემთხვევაში, როდესაც გათვალისწინებული იყო ლიცენზიის გაუქმების მრავალეტაპიანი და მრავალკომპონენტური მექანიზმი, აღნიშნული განპირობებული იყო ზოგადად საგანმანათლებლო სფეროსადმი სახელმწიფოსა და საზოგადოების მაღალი ინტერესებით, როგორც საქმიანობის განმხორციელებელ იურიდიულ პირთა, ისე ამ დაწესე-

ბულებასთან სამართლებრივ ურთიერთობაში მყოფ პირთა (პერსონალი, სტუდენტები/პროფესიული სტუდენტები და ა. შ.) უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების მაქსიმალური გათვალისწინებით.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, კერძო სამართლის სუბიექტების მიერ საგანმანათლებლო საქმიანობის განხორციელების სახელმწიფო რეგულირების მექანიზმში არსებული პრობლემების გადაჭრა, არსებული მდიდარი გამოცდილებიდან გამომდინარე, საჭიროებს ღრმად გააზრებული ცვლილებების განხორციელებას მოქმედ ნორმატიულ აქტებში, დაინტერესებულ პირთა ინტერესების მაქსიმალური გათვალისწინებით. საამისოდ მიზანშეწონილად მიგვაჩნია უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მარეგულირებელ სამართლებრივ დოკუმენტებში ისეთი ცვლილებების განხორციელება, რომლის მიხედვითაც საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ კანონმდებლობით დადგენილი საავტორიზაციო პირობების შეუსრულებლობა გამოიწვევს საგანმანათლებლო დაწესებულების დაჯარიმებას კანონმდებლობით დადგენილი წესით (სახელმწიფო ბიუჯეტის ან მაკონტროლებელი ადმინისტრაციული ორგანოს ბიუჯეტის სასარგებლოდ). ჯარიმის ოდენობა უნდა განისაზღვროს კანონით. მაკონტროლებელი ადმინისტრაციული ორგანო განსაზღვრავს გონივრულ ვადას საავტორიზაციო პირობების დაკმაყოფილებისათვის და დაადგენს იმ პირობებს, რომელთა დაცვა აუცილებელია კონკრეტული სტანდარტის დაცვის უზრუნველსაყოფად. პასუხისმგებლობის დაკისრების მიუხედავად, დადგენილ ვადაში საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ საავტორიზაციო პირობების შეუსრულებლობა გამოიწვევს დაკისრებული ჯარიმის გაორმაგებას ან გასამმაგებას. საგანმანათლებლო დაწესებულებას ჯარიმის დაკისრებისას ასევე განესაზღვრება ვადა და შესაბამისი პირობები საავტორიზაციო პირობების დაკმაყოფილებისათვის. გაორმაგებული/გასამმაგებული ჯარიმის დაკისრებიდან დადგენილი ვადის გასვლის შემდეგ, თუ საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ საავტორიზაციო პირობები კვლავ არ იქნება დაკმაყოფილებული, მაკონტროლებელი ადმინისტრაციული ორგანო მიიღებს გადაწყვეტილებას იმ კონკრეტული თარიღიდან ავტორიზაციის გაუქმების შესახებ, რა დროისთვისაც შეძლებისდაგვარად ნაკლები რესურსის ხარჯვის პირობებში შესაძლებელი გახდება დაინტერესებულ პირთა ინტერესების მაქსიმალური გათვალისწინება (სათანადო სამართლებრივი აქტების გამოცემის უზრუნველყოფა, მობილობის პროცესის ორგანიზება, დაინტერესებულ მხარეთა მაქსიმალური ინფორმირება მოსალოდნელ სამართლებრივ შედეგებთან დაკავშირებით და სხვ.).

3 ავტორიზაციის დებულების 24-ე მუხლის 1¹ ქუჩქტი და 25-ე მუხლის მე-6 პუნქტის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტები;

4 ავტორიზაციის დებულების 31-ე მუხლის მე-9 პუნქტი;

5 ავტორიზაციის დებულების 33-ე მუხლის მე-4 პუნქტი.

გამოყენებული ლიტერატურა

1. 1995 წლის 24 აგვისტოს მიღებული „საქართველოს კონსტიტუცია“ (საქართველოს პარლამენტის უწყებანი, №31-33, 24.08.1995), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
2. 2005 წლის 10 მარტს მიღებული საქართველოს კანონი „საგანმანათლებლო და სააღმზრდელო დაწესებულებების საქმიანობის ლიცენზირების შესახებ“ (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №11, 29.03.2005), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
3. 2005 წლის 24 ივნისს მიღებული საქართველოს კანონი „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №40, 18.07.2005), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
4. 1999 წლის 22 ივლისს მიღებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №41(48) 13.08.1999), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;

5. 2004 წლის 21 დეკემბერს მიღებული საქართველოს კანონი „უმაღლესი განათლების შესახებ“ (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №2, 10.01.2005), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
6. 2010 წლის 21 ივლისს მიღებული საქართველოს კანონი „განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №47, 05.08.2010), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
7. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2010 წლის 1 ოქტომბერს მიღებული №99/ნ ბრძანება „საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციის დებულებისა და საფასურის დამტკიცების შესახებ“ (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე, №126, 01.10.2010), ცვლილებები და დამატებები www.parliament.ge;
8. „უმაღლესი განათლების ევროპული სივრცე და საქართველო“ ბოლონიის პროცესის დოკუმენტების კრებული. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო. ქ. თბილისი, გამომცემლობა შპს „Ragtime“.